

KILKA RAD O TYM JAK POMAGAĆ WASZYM DZIECIOM W NAUCE

Uczenie się może okazać się zajęciem mało atrakcyjnym, jeśli nie znamy jego zastosowania i nie robimy tego w sposób regularny i skoordynowany. Dlatego też, jako Departament Doradztwa i Orientacji, postawiliśmy sobie za cel pomoc rodzinom w sprawdzaniu uczennic i uczniów w wykonywaniu tego zadania, tak abyśmy wspólnie zrozumieli i przekonywali się o potrzebie wytworzenia właściwego nawyku uczenia się, który ułatwia to zadanie.

Wskazujemy kilka punktów, uważanych przez nas za najważniejsze, na które należy zwrócić szczególną uwagę:

1. Wzbudzanie zainteresowania nauką, motywowanie. Aby osiągnąć ten cel należy wziąć pod uwagę następujące aspekty:

- a) Przekonywanie, że uczenie się jest ważniejsze od zaliczania przedmiotów. O wiele ważniejsze jest uczenie się dla zdobycia wiedzy, ponieważ ona uzdalnia nas (czyni nas bardziej zdolnymi) do zrozumienia tego, co dzieje się wokół nas i pomaga nam lepiej radzić sobie w życiu.
- b) Stworzenie atmosfery sprzyjającej nauce, to znaczy, docenianie uczenia się i wysiłku, jako sposobu na doskonalenie się.
- c) Proponowanie celów dających się osiągnąć, niezbyt odległych, aby nie stracili chęci z powodu ich nieosiągnięcia, niezbyt bliskich, aby wymagały osobistego wysiłku.
- d) Zachęcanie ich w czasie całego procesu uczenia się, poprzez podkreślanie osiągniętych przez nich sukcesów, aby podtrzymać zainteresowanie nauką. Dla osiągnięcia pozytywnej samooceny i dowartościowania, a nie tylko koncentrowania się na wynikach (ocenach), ważne jest, aby wiedzieli, że wierzymy w ich możliwości.
- e) Jeśli dla osiągnięcia poprawy ich pracy osobistej ustalimy jakieś "nagrody", muszą je uzyskać po rzeczywistym wysiłku osobistym, w ten sposób zdołamy osiągnąć, że docenią to, co otrzymali (nagrodę), bo przyszło im to z trudem.

2. Pobudzanie własnej odpowiedzialności. Konieczne jest jasne postawienie następujących kwestii:

- a) Uczeń powinien wiedzieć, że wszyscy mamy jakieś obowiązki, podczas gdy my jako rodzice wykonujemy naszą pracę (czy to w domu, czy poza domem), on ma swój obowiązek – jest nim uczenie się. I każdy musi być odpowiedzialny za swą własną pracę, bo to jest jego praca.

- b) Pobudzanie każdego do ciągłości i wysiłku jako sposobu na wyrobienie właściwego nawyku pracy.
- c) Zachęcanie do refleksji nad sukcesami i porażkami, nie wypominając mu ciągle jego złych wyników, aby mógł je przypisać własnemu działaniu. Jeśli sam wie, dlaczego nie powiodło mu się, może się poprawić i jeśli sam wie, dlaczego mu się powiodło, może powtórzyć sukces. W ten sposób także cały czas będzie osiągał większą satysfakcję osobistą, bo to on sam jest zdolny zmienić swą sytuację.

3. Tworzenie właściwych warunków. Mamy tu na myśli warunki otoczenia, które powinny być spełnione na poziomie otoczenia rodziny:

- a) Spokojna atmosfera w rodzinie, w której istnieją wzajemne zaufanie, zrozumienie, docenienie i porozumienie między członkami rodziny.
- b) Pozytywne nastawienie rodziny do szkoły, polegające na współpracy i wymianie informacji. Zaangażowanie rodziców nie powinno zakłócać pracy kształcącej nauczyciela, ani kwestionować jego pracy na korzyść interesów ucznia.
- c) Odpowiednie miejsce do nauki, stałe jeśli to możliwe, sprzyjające koncentracji i zachowaniu ciszy (bez telewizji, muzyki, innych czynników rozpraszających uwagę...). Gdzie będzie mieć pod ręką wszystko, co potrzebne (słowniki, encyklopedie, materiały do konsultacji, książki...), aby uniknąć ciągłego wstawania.
- d) Wyznaczony czas na naukę, jeśli to możliwe, zawsze o tej samej godzinie. Na godzinie wychowawczej uczniowie opracowują swój własny rozkład godzin pracy w domu. Możemy poprosić o jego pokazanie i sprawdzać, czy go wypełniają.
- e) Warunki snu i wyżywienia, to znaczy starać się, aby wypoczywał przez odpowiednią ilość czasu i odpowiednio się odżywiał.

4. Sprawdzanie pracy osobistej. Poza sprawdzaniem godzin nauki – o czym już wspominaliśmy – odnosi się do następujących aspektów:

- a) Zapoznanie się z tym, co robi codziennie i co ma zadane do domu ("zadanie domowe") Szkoła rozdała wszystkim uczniom dzienniczki szkolne, których wykorzystanie zostało wyjaśnione na godzinie wychowawczej. Zapisują w nim "zadania domowe", a w planie zajęć grupy przedmioty, które mają każdego dnia. Ważne jest na początku omówienie z nimi tego, czego się uczyli każdego dnia, i co mają zrobić w domu.

C.A.R.E.I. – Centro Aragonés de Recursos para la Educación Intercultural

Documento facilitado por GRUPO DE TRABAJO "MATERIALES DE ACOGIDA Y ADAPTACIÓN PARA ALUMNOS INMIGRANTES" y traducido por GLS Servicios Lingüísticos

- b) Ważne jest, aby wiedzieli, że przed przystąpieniem do odrabiania lekcji, najpierw powinni zrozumieć treści w nich zawarte. Dlatego też ważne jest, aby najpierw powtórzyli materiał przerobiony w klasie.

- c) Powinniśmy nalegać, aby wykorzystywali techniki uczenia się i strategie, nad którymi pracujemy w szkole, czy to na godzinie wychowawczej, czy na poszczególnych przedmiotach. Rodzice mogą się o nich dowiedzieć od wychowawców i nauczycieli ze szkoły.

5. Poznanie ich zainteresowań. Rozmawianie z nimi, aby dowiedzieć się, co chcieli by robić w niedalekiej przyszłości (po skończeniu gimnazjum), doceniając i szanując ich decyzje, nie chcąc nadrabiać naszych własnych niepowodzeń i unikając projekcji naszych niespełnionych aspiracji. Jednym słowem, doradzać i nic nie narzucać we wszystkich decyzjach, które będą podejmować w ciągu swego życia akademickiego.